

ΣΤΕ 2451/2019 [ΜΗ ΝΟΜΙΜΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΆΔΕΙΑΣ ΪΔΡΥΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΡΟ]

Περίληψη

- Με την 3093/2017 απόφαση του ΣτΕ ακυρώθηκαν, κατόπιν αιτήσεως κατοίκων Πόρου, σωματείων κλπ. οι αποφάσεις, που εκδόθηκαν από το 2005 και εντεύθεν και αφορούσαν την αδειοδότηση της επίδικης μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας στον όρμο "Μπίστι" Δήμου Πόρου, για τον λόγο ότι δεν ήταν επιτρεπτή η χωροθέτηση αυτής σε θέση για την οποία δεν υπήρχε πρόβλεψη για εγκατάσταση μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας σε χωροταξικό ή άλλου είδους σχεδιασμό. Ωστόσο, πριν εκδοθεί η εν λόγω ακυρωτική απόφαση και ενώ ήδη είχε τεθεί σε ισχύ το Ειδικό Πλαίσιο για τις Υδατοκαλλιέργειες και ο ν. 4282/2014 περί ανάπτυξης υδατοκαλλιεργειών, ο νέος φορέας των ως άνω αδειών ζήτησε τη μετεγκατάσταση της προαναφερθείσας μονάδας σε νέα θέση εξωτερικά του όρμου "Μπίστι".

Σχετικά εκδόθηκαν οι προβλεπόμενες διοικητικές πράξεις. Μετά την έκδοση της 3093/2017 απόφασης του ΣτΕ ο Συντονιστής Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής εξέδωσε απόφαση με την οποία ανακάλεσε την προαναφερθείσα άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της επίδικης μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας στη νέα θέση (εξωτερικά του όρμου Μπίστι), με την αιτιολογία ότι η έκδοσή της ερείδεται επί διοικητικών πράξεων που ήδη ακυρώθηκαν. Στην ανακλητική απόφαση προβλέπεται επίσης ότι ο μισθωτής υποχρεούται εντός 18 μηνών από την έκδοσή της να απομακρύνει τις εγκαταστάσεις και να αποκαταστήσει τον περιβάλλοντα χώρο της θέσης όπου ασκούσε την παραγωγική του δραστηριότητα, ενώ παρέχεται και η δυνατότητα μετεγκατάστασης της μονάδας σε νέα θέση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Ακολούθως, τροποποιήθηκε η τελευταία ΑΕΠΟ ως προς τον χρόνο ισχύος της από 10 έτη σε 18 μήνες από την έκδοση της νέας αυτής απόφασης, δηλαδή μέχρι 31.1.2020, προκειμένου ο φορέας της δραστηριότητας να απομακρύνει τις εγκαταστάσεις της μονάδας και να αποκαταστήσει την περιοχή με τη λήξη λειτουργίας της μονάδας στη συγκεκριμένη έκταση. Κατά της εν λόγω πράξης η αιτούσα άσκησε προσφυγή νομιμότητας προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η οποία απορρίφθηκε με απόφαση του Υπουργού. Ήδη με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της απόφασης του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με την οποία ανακλήθηκε η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της επίδικης μονάδας. Μετά την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως κινήθηκε η διαδικασία περαιτέρω μετεγκατάστασης της επίδικης μονάδας σε θέση "Δυτικά Χερσονήσου Μπίστι", με την έκδοση απόφασης του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, με την οποία προεγκρίνεται η παραχώρηση θαλάσσιας έκτασης 35 στρεμμάτων στη θέση αυτή.

Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης και το ιστορικό της υπόθεσης, η Διοίκηση ανακάλεσε την άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της επίδικης μονάδας θεωρώντας ότι με αυτόν τον τρόπο συμμορφώνεται προς το περιεχόμενο της 3093/2017 απόφασης του ΣτΕ. Με την εν λόγω απόφαση ακυρώθηκαν αποφάσεις περί μίσθωσης θαλάσσιας έκτασης εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων και άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας της αιτούσας εσωτερικά του όρμου "Μπίστι", λόγω ελλείψεως χωροταξικού ή άλλου είδους σχεδιασμού. Λαμβάνοντας, όμως, υπόψη ότι η ανακληθείσα άδεια αφορά διαφορετική θέση, έστω και παραπλήσια της αρχικής, καθώς και ότι αυτή εκδόθηκε υπό την ισχύ νεώτερου, όλως διαφορετικού νομικού πλαισίου, συγκεκριμένα υπό την ισχύ του Ειδικού Πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες και του ν. 4282/2014, δεν συνέτρεχαν, εν προκειμένω, οι προϋποθέσεις για τη δέσμευση της Διοίκησης από το δεδουλευμένο της προαναφερθείσας ακυρωτικής δικαστικής απόφασης ούτε εξ αυτής απορρέει υποχρέωση της Διοίκησης να ανακαλέσει την επίδικη άδεια ίδρυσης και λειτουργίας. Ως εκ τούτου, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης ανακλητικής πράξης δεν είναι νόμιμη από την άποψη αυτή, όπως βασίμως προβάλλεται.

Οι μονάδες που είχαν αδειοδοτηθεί και λειτουργούσαν κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του Ειδικού Πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες (δηλαδή από τη δημοσίευσή του στις 4.11.2011 σε ΦΕΚ, κατά το άρθρο Τρίτο του Πλαισίου) εμπίπτουν στις "υφιστάμενες μονάδες" που επιτρεπώς μετεγκαθίστανται εντός ΠΑΥ κατηγορίας Α. Το ίδιο πρέπει να γίνει δεκτό και στην περίπτωση που οι άδειες τους ακυρώθηκαν μεταγενέστερα με δικαστική απόφαση αποκλειστικά για τον λόγο ότι δεν είχε προηγηθεί χωροταξικός ή άλλου είδους σχεδιασμός. Τούτο δε διότι όλες οι άδειες των μονάδων υδατοκαλλιέργειας που είχαν εκδοθεί πριν την ισχύ του Ειδικού Πλαισίου είχαν αυτή τη νομική πλημμέλεια, ανεξαρτήτως εάν τούτο είχε διαπιστωθεί δικαστικά, ωστόσο ελήφθησαν υπόψη, μεταξύ άλλων, για τον χωροταξικό σχεδιασμό των υδατοκαλλιεργειών, που ρύθμισε μία επί μακρόν υφιστάμενη παραγωγική δραστηριότητα, με σκοπό τη σύνθεση της υφιστάμενης κατάστασης με μια "ιδεατή", υπό την έννοια της ολοκληρωμένης διαχείρισης χώρου και πόρων, με στόχο τη βιώσιμη ανάπτυξη του εν λόγω τομέα, όπως αυτό προκύπτει τόσο από το περιεχόμενο των μελετών που εκπονήθηκαν σχετικά, όσο και από τον βασικό στόχο του Ειδικού Πλαισίου (όπως περιγράφεται στο στοιχείο 24 του προοιμίου του), καθώς και από την πρόβλεψη μεταβατικών διατάξεων για τις ήδη εκδοθείσες άδειες (άρθρο 12 Ειδικού Πλαισίου). Ο σχεδιασμός δε αυτός κρίθηκε σύμφωνος με το άρθρο 24 του Συντάγματος ως προς τη λήψη υπόψη των δεδομένων και κριτηρίων αυτών.

Η επίδικη μονάδα, που λειτουργούσε εντός της ΠΑΥ Α Πόρου από το έτος 2006 με τα αυτά σε γενικές γραμμές τεχνικά χαρακτηριστικά (θαλάσσια έκταση 35 στρεμμάτων και δυναμικότητα 350 τόνων), ενώ οι άδειες που διέθετε ακυρώθηκαν λόγω της εγκατάστασης αυτής σε θέση για την οποία δεν υπήρχε σχετική πρόβλεψη σε χωροταξικό ή άλλου είδους σχεδιασμό, πρέπει να θεωρηθεί ως υφιστάμενη που

επιτρεπτός μετεγκαταστάθηκε το έτος 2014 εντός της ίδιας ΠΑΥ, κατ' εφαρμογή της προαναφερθείσας διάταξης του Ειδικού Πλαισίου, με ταυτόχρονη αύξηση της δυναμικότητάς της κατά 25%, σύμφωνα με άλλη ρύθμιση, που ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο (ήδη έχει αποκλεισθεί αυτή η δυνατότητα στις ΠΑΥ Α, σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 2 της από 24.12.2015 ΠΝΠ, που κυρώθηκε με το άρθρο Πρώτο του ν. 4366/2016, Α' 18). Συνεπώς, η ανακληθείσα άδεια που αφορά την εν λόγω μετεγκατάσταση δεν κατέστη παράνομη συνέπεια της εκδόσεως της 3093/2017 απόφασης του ΣτΕ ούτε η ανακλητική πράξη αιτιολογείται νομίμως με επίκληση της ακύρωσης των αδειών της επίδικης μονάδας στην αρχική θέση, στις οποίες ερείδεται η μετεγκατάσταση, σε συνδυασμό με την ως άνω διάταξη του Ειδικού Πλαισίου, όπως αβασίμως υποστηρίζεται από τη Διοίκηση (η οποία παρ' όλα αυτά ήδη προωθεί την περαιτέρω μεταγκατάσταση της επίδικης μονάδας εντός της ίδιας ΠΑΥ). Ως εκ τούτου, και από την άποψη αυτή, δεν αιτιολογείται νομίμως η προσβαλλόμενη πράξη, όπως βασίμως προβάλλεται.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Ζ. Θεοδωρικάκου

ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

- Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της 24696/238/4.6.2018 απόφασης του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, με θέμα «Ανάκληση της αριθμ. ΑΓΡΥΠ299/6.11.2015 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας σε πλωτές εγκαταστάσεις θαλάσσιας έκτασης 35 στρεμμάτων της εταιρείας "Ι. Σ. ΑΕΓΕ", στη θέση εξωτερικά του όρμου "Μπίστι" Δήμου Πόρου, Περιφέρειας Αττικής σε εκτέλεση της 3093/2017 απόφασης του ΣτΕ».
- Επειδή, η κρινόμενη αίτηση ασκείται με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς από την εταιρεία που είναι φορέα της ανακληθείσας άδειας.
- Επειδή, στην παρούσα δίκη νομιμοποιείται παθητικώς ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στην αρμοδιότητα του οποίου εμπίπτει η προσβαλλόμενη πράξη, εκδοθείσα κατ'ενάσκηση αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης Αγροτικών Υποθέσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Πρέπει δε να κηρυχθεί άκυρη η παράσταση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, εφόσον δεν προσβάλλεται πράξη του ιδίου ή αρχής υποκείμενης σ' αυτόν.
- Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου και την απόφαση ΣτΕ 3093/2017 προκύπτουν τα εξής: Με την 274177/8.6.1988 απόφαση του Νομάρχη Πειραιώς εγκρίθηκε η απευθείας μίσθωση στην εταιρεία «Ι. Κ. Π. ΕΠΕ», κατ' άρθρο 64 του Αλιευτικού Κώδικα, θαλάσσιας έκτασης δεκαπέντε στρεμμάτων στον όρμο «Μπίστι» της νήσου

Πόρου για την εγκατάσταση μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας με το σύστημα των πλωτών ιχθυοκλωβών. Με την 838155/25.1.1989 όμοια απόφαση ορίσθηκε ότι η μίσθωση ισχύει για δέκα έτη και χορηγήθηκε στην εν λόγω εταιρεία άδεια ιδρύσεως ιχθυοκαλλιεργητικής μονάδας, με την δε κ.υ.α. 81127/20.8.1996 εγκρίθηκαν υπέρ αυτής περιβαλλοντικοί όροι για την εγκατάσταση και λειτουργία μονάδας πάχυνσης τσιπούρας και λαβρακίου, μέγιστης ετήσιας δυναμικότητας 190 τόνων, στη θαλάσσια έκταση των δεκαπέντε στρεμμάτων και σε χερσαία έκταση τεσσάρων στρεμμάτων, ισχύος μέχρι τις 30.6.2006. Με την Α185/19.6.1997 απόφαση του Νομάρχη Πειραιώς αφενός εγκρίθηκε η αναμίσθωση της θαλάσσιας εκτάσεως για διάστημα δέκα ετών, αφετέρου δε χορηγήθηκε στην ίδια ως άνω εταιρεία άδεια λειτουργίας μονάδας πάχυνσης τσιπούρας σε πλωτούς ιχθυοκλωβούς, ετήσιας δυναμικότητας εκατόν ενενήντα τόνων. Στη συνέχεια η ανωτέρω απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων τροποποιήθηκε με την κ.υ.α. 68944/31.7.1998 ως προς τον αριθμό των ιχθυοκλωβών, τη συνολική ωφέλιμη επιφάνεια και τον συνολικό ωφέλιμο όγκο των θαλάσσιων εγκαταστάσεων. Ακολουθώντας, για τον εκσυγχρονισμό και την επέκταση της ιχθυοτροφικής μονάδας, τηρήθηκε η διαδικασία προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης, στο πλαίσιο της οποίας ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας (ΓΓΠ) Αττικής με την ΠΕΧΩ 896/φπεριβ-8/2004/1.3.2004 πράξη γνωμοδότησε θετικά επί της προμελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, με την δε απόφαση ΓΕΑΝ 513/19.9.2005 ενέκρινε την αναμίσθωση της θαλάσσιας εκτάσεως των δεκαπέντε στρεμμάτων και την εκμίσθωση επιπλέον θαλάσσιας εκτάσεως είκοσι στρεμμάτων για την επέκταση της μονάδας. Κατόπιν τούτων, με την απόφαση ΠΕΧΩ 4936/φπεριβ-8/05/12.10.2005 του Γ.Γ.Π. εγκρίθηκαν περιβαλλοντικοί όροι για τον εκσυγχρονισμό των πλωτών εγκαταστάσεων της μονάδας εντός της εκτάσεως των 15 στρεμμάτων και για την επέκταση των θαλάσσιων εγκαταστάσεων της στη νέα θαλάσσια έκταση των 20 στρεμμάτων, ετήσιας δυναμικότητας εκατόν εξήντα τόνων «νέων ειδών», η απόφαση δε αυτή διορθώθηκε μεταγενεστέρως με την 6628/Φπεριβ-8/05/22.12.2005 όμοια απόφαση, με την οποία ορίσθηκε ότι η ισχύς των εγκριθέντων όρων λήγει στις 31.12.2004, εκτός αν παύσει προηγουμένως η ισχύς της εκμισθώσεως του θαλάσσιου χώρου ή της άδειας λειτουργίας της μονάδας. Με την ΓΕΑΝ 711/5.6.2006 απόφαση του Γ.Γ.Π., χορηγήθηκε στην ίδια ως άνω εταιρεία άδεια ιδρύσεως και λειτουργίας για την επέκταση των πλωτών εγκαταστάσεων της μονάδας και ανανεώθηκε η αρχική άδεια λειτουργίας της, η ετήσια δυναμικότητα της οποίας ορίσθηκε σε τριακόσιους πενήντα τόνους ιχθύων και, ειδικότερα, σε εκατόν ενενήντα τόνους τσιπούρας και λαβρακίου και εκατόν εξήντα τόνους «νέων μεσογειακών ειδών» (μυτακίου, φαγκριού, συναγρίδας και σαργού). Με την έκδοση της αποφάσεως αυτής έπαυσε η ισχύς της προγενέστερης άδειας Α185/19.6.1997 ως προς τις πλωτές εγκαταστάσεις, ενώ ως προς τις χερσαίες εγκαταστάσεις εξακολούθησε να ισχύει η παλαιότερη απόφαση μέχρι τις 30.6.2006. Ακολουθώντας, με την απόφαση ΠΕΧΩ οικ.5379/φπεριβαλ-8/07/8.8.2007 του ΓΓΠ, όπως συμπληρώθηκε με την 4241/φπεριβ-8/08/28.7.2008 απόφαση του ιδίου οργάνου, ανανεώθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι λειτουργίας των χερσαίων εγκαταστάσεων της επίδικης

ιχθυοτροφικής μονάδας. Λαμβάνοντας υπόψη την 141217/11.4.2007 απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Β' 650/27.4.2007), με την οποία παρασχέθηκε η δυνατότητα σε ήδη λειτουργούσες μονάδες εκτροφής λαβρακίου και τσιπούρας ή «νέων ειδών» (φαγκρί, μυτάκι, σαργός, συναγρίδα, λιθρίνι, μουρμούρα και μελανούρι), να μετατρέψουν τις άδειες μισθώσεως, ιδρύσεως και λειτουργίας τους σε αντίστοιχες άδειες για την εκτροφή «θαλάσσιων μεσογειακών ιχθύων» (τσιπούρα, λαβράκι, φαγκρί, μυτάκι, λιθρίνι, σαργός, συναγρίδα, μουρμούρα και μελανούρι), και κατόπιν των αποφάσεων ΓΕΑΝ 1999/20.12.2007 και ΓΕΑΝ 31/29.5.2008 του Γ.Γ.Π. περί τροποποίησης της απόφασης μισθώσεως και αναμισθώσεως θαλάσσιας εκτάσεως ως προς το είδος των εκτρεφόμενων ιχθύων και την επωνυμία του φορέα εκμεταλλεύσεως της μονάδας, αντιστοίχως, εκδόθηκε η απόφαση ΠΕΧΩ 6847/φπεριβ-8/08/27.8.2008 του Γ.Γ.Π., με την οποία επετράπη η πάχυνση, αντί των ήδη εκτρεφόμενων ειδών, «θαλάσσιων μεσογειακών ιχθύων» και ορίσθηκε ως νέος φορέας εκμεταλλεύσεως της επίδικης μονάδας η εταιρεία «Ι. Κ. Π. Α.Ε.» ως διάδοχος της ομώνυμης ΕΠΕ. Με την 3093/2017 απόφαση του ΣΤΕ ακυρώθηκαν, κατόπιν αιτήσεως κατοίκων Πόρου, σωματείων κλπ., οι προαναφερθείσες αποφάσεις, που εκδόθηκαν από το 2005 και εντεύθεν και αφορούσαν την αδειοδότηση της ως άνω μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας της εταιρείας «Ι. Κ. Π. Α.Ε.» στον όρμο «Μπίστι» Δήμου Πόρου, για τον λόγο ότι δεν ήταν επιτρεπτή η χωροθέτηση αυτής σε θέση για την οποία δεν υπήρχε πρόβλεψη για εγκατάσταση μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας σε χωροταξικό ή άλλου είδους σχεδιασμό. Ωστόσο, πριν εκδοθεί η εν λόγω ακυρωτική απόφαση και ενώ ήδη είχε τεθεί σε ισχύ το Ειδικό Πλαίσιο για τις Υδατοκαλλιέργειες και ο ν. 4282/2014 περί ανάπτυξης υδατοκαλλιεργειών, ο νέος φορέας των ως άνω αδειών, συγκεκριμένα η εταιρεία «Δ. Ι. ΑΕΒΕ», η οποία απορρόφησε με συγχώνευση την εταιρεία «Ι. Κ. Π. Α.Ε.», ζήτησε τη μετεγκατάσταση της προαναφερθείσας μονάδας σε νέα θέση, εξωτερικά του όρμου «Μπίστι». Σχετικά εκδόθηκαν: α) η ΑΓΡΥΠ336/2013 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής περί προέγκρισης παραχώρησης χρήσης θαλάσσιας έκτασης 35 στρεμμάτων σε θέση εξωτερικά του όρμου «Μπίστι» για την εγκατάσταση μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας, β) η Φ4472/1628/περ8/14/6.5.2014 απόφαση του ιδίου οργάνου περί εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων της εν λόγω μονάδας, διάρκειας 10 ετών και γ) η ΑΓΡΥΠ299/6.11.2015 απόφαση του ιδίου οργάνου περί άδειας ίδρυσης και λειτουργίας της μονάδας αυτής. Οι τελευταίες αυτές άδειες (ΑΕΠΟ και άδεια ίδρυσης-λειτουργίας) τροποποιήθηκαν ως προς την επωνυμία του φορέα σε «Ι. Σ. ΑΕΓΕ», ήδη αιτούσα, με τις εξής πράξεις: α) την 46233/3730/ Φ4472/5983/15/2016 απόφαση της Γενικής Διευθύντριας Χωροταξίας και Περιβάλλοντος της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής και β) την οικ.74885/712/23.9.2016 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, αντίστοιχα. Μετά την έκδοση της 3093/2017 απόφασης του ΣΤΕ ο Συντονιστής Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής εξέδωσε την 24696/238/4.6.2018 απόφαση με την οποία ανακάλεσε την προαναφερθείσα άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της επίδικης μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας στη νέα θέση (εξωτερικά του όρμου Μπίστι), με την αιτιολογία ότι η έκδοσή της ερείδεται επί

διοικητικών πράξεων που ήδη ακυρώθηκαν. Στην ανακλητική απόφαση προβλέπεται επίσης ότι ο μισθωτής υποχρεούται εντός 18 μηνών από την έκδοσή της να απομακρύνει τις εγκαταστάσεις και να αποκαταστήσει τον περιβάλλοντα χώρο της θέσης όπου ασκούσε την παραγωγική του δραστηριότητα, ενώ παρέχεται και η δυνατότητα μετεγκατάστασης της μονάδας σε νέα θέση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Ακολουθώντας, με την 49507/2927/31.7.2018 απόφαση της Προϊσταμένης Γενικής Διεύθυνσης Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής τροποποιήθηκε η τελευταία ως άνω ΑΕΠΟ ως προς τον χρόνο ισχύος της από 10 έτη σε 18 μήνες από την έκδοση της νέας αυτής απόφασης, δηλαδή μέχρι 31.1.2020, προκειμένου ο φορέας της δραστηριότητας να απομακρύνει τις εγκαταστάσεις της μονάδας και να αποκαταστήσει την περιοχή με τη λήξη λειτουργίας της μονάδας στη συγκεκριμένη έκταση. Κατά της εν λόγω πράξης η αιτούσα άσκησε προσφυγή νομιμότητας προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας (υπ'αρ. πρωτ. 57546/8333/3.9.2018), η οποία απορρίφθηκε με την ΥΠΕΝ/ΔΝΕΠ/77022/3963/2.11.2018 απόφαση του Υπουργού. Ήδη με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της απόφασης του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης με την οποία ανακλήθηκε η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της επίδικης μονάδας, ενώ και οι τελευταίες πράξεις που αφορούν την ΑΕΠΟ έχουν προσβληθεί με την υπ'αρ. καταθ. 5/2019 αίτηση ακυρώσεως, που συζητήθηκε κατά την ίδια δικάσιμο. Εξάλλου, μετά την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως κινήθηκε η διαδικασία περαιτέρω μετεγκατάστασης της επίδικης μονάδας σε θέση "Δυτικά Χερσονήσου Μπίστι", με την έκδοση της 32616/270/2019 απόφασης του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, με την οποία προεγκρίνεται η παραχώρηση θαλάσσιας έκτασης 35 στρεμμάτων στη θέση αυτή.

6. Επειδή, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη ανακλητική απόφαση δεν αιτιολογείται νομίμως με επίκληση της υποχρέωσης συμμόρφωσης προς την 3093/2017 απόφαση του ΣτΕ. Ειδικότερα, προβάλλεται, ότι εν προκειμένω, δεν υπάρχει νομική και πραγματική ταυτότητα των ακυρωθεισών πράξεων με την ανακληθείσα άδεια, δηλαδή δεν πρόκειται για "όμοιες" πράξεις, ώστε να δημιουργείται υποχρέωση της Διοίκησης για ανάκληση της δεύτερης. Τούτο, δε, διότι οι άδειες που ακυρώθηκαν είχαν εκδοθεί πριν τη θέσπιση του Ειδικού Πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες, έπασχαν μόνο λόγω μη νόμιμης χωροθέτησης της επίδικης μονάδας από την ως άνω αιτία, αφορούσαν δε άλλη θέση εγκατάστασης, συγκεκριμένα εσωτερικά του όρμου "Μπίστι", ενώ η ανακληθείσα πράξη εκδόθηκε σε διαφορετική νομική βάση, υπό την ισχύ του Ειδικού Πλαισίου και του ν. 4282/2014, και αφορά διαφορετική θαλάσσια έκταση, εξωτερικά του όρμου "Μπίστι". Εξάλλου, κατά τα προβαλλόμενα, η χωροθέτηση με την ανακληθείσα άδεια στη νέα θέση είναι απολύτως νόμιμη, καθώς ευρίσκεται εντός της Περιοχής Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (ΠΑΥ) Πόρου με αριθμό Α8 του Πίνακα 1 του Ειδικού Πλαισίου, και δη στην κατηγορία Α, δηλαδή στις "ιδιαίτερα ανεπτυγμένες" ΠΑΥ, κατ'εφαρμογή του άρθρου 5 παρ. 1 του Ειδικού Πλαισίου, που επιτρέπει στις εν λόγω περιοχές τη μετεγκατάσταση υφιστάμενων μονάδων. Αντιθέτως, η Διοίκηση

υποστηρίζει ότι ήδη μετά την ακύρωση των αδειών της επίδικης μονάδας στην αρχική της θέση, η αιτούσα απώλεσε το δικαίωμα μετεγκατάστασης της μονάδας αυτής βάσει της προαναφερθείσας διάταξης και η ανακληθείσα άδεια λειτουργίας κατέστη παράνομη ως ερειδόμενη σε ακυρωθείσες διοικητικές πράξεις.

7. Επειδή, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης και το προαναφερθέν ιστορικό, η Διοίκηση ανακάλεσε την άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της επίδικης μονάδας θεωρώντας ότι με αυτόν τον τρόπο συμμορφώνεται προς το περιεχόμενο της 3093/2017 απόφασης του ΣτΕ. Με την εν λόγω απόφαση ακυρώθηκαν αποφάσεις περί μίσθωσης θαλάσσιας έκτασης, εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων και άδειας ίδρυσης και λειτουργίας μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας της αιτούσας εσωτερικά του όρμου “Μπίστι”, λόγω ελλείψεως χωροταξικού ή άλλου είδους σχεδιασμού. Λαμβάνοντας όμως υπόψη ότι η ανακληθείσα άδεια αφορά διαφορετική θέση, έστω και παραπλήσια της αρχικής, καθώς και ότι αυτή εκδόθηκε υπό την ισχύ νεότερου, όλως διαφορετικού νομικού πλαισίου, συγκεκριμένα υπό την ισχύ του Ειδικού Πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες και του ν. 4282/2014, δεν συνέτρεχαν, εν προκειμένω, οι προϋποθέσεις για τη δέσμευση της Διοίκησης από το δεδικασμένο της προαναφερθείσας ακυρωτικής δικαστικής απόφαση ούτε εξ αυτής απορρέει υποχρέωση της Διοίκησης να ανακαλέσει την επίδικη άδεια ίδρυσης και λειτουργίας (πρβλ. ΣτΕ 3521/2017, 2191/2006 επταμ, 1643/1998, 931/1995, 1679/1993 και 111/2012, 47/2015 αποφάσεις Τριμελούς Συμβουλίου Συμμόρφωσης). Ως εκ τούτου, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης ανακλητικής πράξης δεν είναι νόμιμη από την άποψη αυτή, όπως βασίμως προβάλλεται.

8. Επειδή, περαιτέρω, όπως προκύπτει από το άρθρο 5 παρ. 1 περ. Ι υποπερ. Α της 31722/4.11.2011 απόφασης της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης (Β΄ 2505/4.11.2011), με την οποία εγκρίθηκε το Ειδικό Πλαίσιο χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης για τις υδατοκαλλιέργειες, στις Περιοχές Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών που χαρακτηρίζονται ως ιδιαίτερα ανεπτυγμένες (ΠΑΥ Α), όπως, μεταξύ άλλων, η ΠΑΥ Πόρου (υπ’αρ. Α8 του Πίνακα 1 του Παραρτήματος του Ειδικού Πλαισίου), δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση νέων μονάδων (που δεν προέρχονται από συγχώνευση ή διάσπαση υφιστάμενων) παρά μόνο μετά από έλεγχο της ποιότητας των νερών και των περιβαλλοντικών συνθηκών, που θα πραγματοποιηθεί κατά τη διαδικασία θεσμοθέτησης Περιοχής Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (ΠΟΑΥ). Στις εν λόγω περιοχές, επιτρέπεται, ωστόσο, ο εκσυγχρονισμός και η μετεγκατάσταση υφιστάμενων μονάδων εντός της ίδιας ΠΑΥ.

9. Επειδή, κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης, οι μονάδες που είχαν αδειοδοτηθεί και λειτουργούσαν κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του Ειδικού Πλαισίου (δηλαδή από τη δημοσίευσή του στις 4.11.2011 σε ΦΕΚ, κατά το άρθρο Τρίτο του Πλαισίου) εμπίπτουν στις “υφιστάμενες μονάδες” που επιτρεπώς μετεγκαθίστανται εντός ΠΑΥ

κατηγορίας Α. Το ίδιο πρέπει να γίνει δεκτό και στην περίπτωση που οι άδειες τους ακυρώθηκαν μεταγενέστερα με δικαστική απόφαση αποκλειστικά για τον λόγο ότι δεν είχε προηγηθεί χωροταξικός ή άλλου είδους σχεδιασμός. Τούτο δε διότι όλες οι άδειες των μονάδων υδατοκαλλιέργειας που είχαν εκδοθεί πριν την ισχύ του Ειδικού Πλαισίου είχαν αυτή τη νομική πλημμέλεια, ανεξαρτήτως εάν τούτο είχε διαπιστωθεί δικαστικά, ωστόσο ελήφθησαν υπόψη, μεταξύ άλλων, για τον χωροταξικό σχεδιασμό των υδατοκαλλιεργειών, που ρύθμισε μία επί μακρόν υφιστάμενη παραγωγική δραστηριότητα, με σκοπό τη σύνθεση της υφιστάμενης κατάστασης με μια “ιδεατή”, υπό την έννοια της ολοκληρωμένης διαχείρισης χώρου και πόρων, με στόχο τη βιώσιμη ανάπτυξη του εν λόγω τομέα, όπως αυτό προκύπτει, τόσο από το περιεχόμενο των μελετών που εκπονήθηκαν σχετικά, όσο και από τον βασικό στόχο του Ειδικού Πλαισίου (όπως περιγράφεται στο στοιχείο 24 του προοιμίου του), καθώς και από την πρόβλεψη μεταβατικών διατάξεων για τις ήδη εκδοθείσες άδειες (άρθρο 12 Ειδικού Πλαισίου). Ο σχεδιασμός δε αυτός κρίθηκε σύμφωνος με το άρθρο 24 του Συντάγματος ως προς τη λήψη υπόψη των δεδομένων και κριτηρίων αυτών (βλ. ΣΤΕ 4982-6/2014 επταμ.).

10. Επειδή, με τα ανωτέρω δεδομένα, η επίδικη μονάδα, που λειτουργούσε εντός της ΠΑΥ Α Πόρου από το έτος 2006 με τα αυτά σε γενικές γραμμές τεχνικά χαρακτηριστικά (θαλάσσια έκταση 35 στρεμμάτων και δυναμικότητα 350 τόνων), ενώ οι άδειες που διέθετε ακυρώθηκαν λόγω της εγκατάστασης αυτής σε θέση για την οποία δεν υπήρχε σχετική πρόβλεψη σε χωροταξικό ή άλλου είδους σχεδιασμό, πρέπει να θεωρηθεί ως υφιστάμενη που επιτρεπώς μετεγκαταστάθηκε το έτος 2014 εντός της ίδιας ΠΑΥ, κατ’εφαρμογή της προαναφερθείσας διάταξης του Ειδικού Πλαισίου, με ταυτόχρονη αύξηση της δυναμικότητάς της κατά 25%, σύμφωνα με άλλη ρύθμιση, που ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο (ήδη έχει αποκλεισθεί αυτή η δυνατότητα στις ΠΑΥ Α, σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 2 της από 24.12.2015 ΠΝΠ, που κυρώθηκε με το άρθρο Πρώτο του ν. 4366/2016, Α’ 18). Συνεπώς, η ανακληθείσα άδεια που αφορά την εν λόγω μετεγκατάσταση δεν κατέστη παράνομη συνεπεία της εκδόσεως της 3093/2017 απόφασης του ΣΤΕ ούτε η ανακλητική πράξη αιτιολογείται νομίμως με επίκληση της ακύρωσης των αδειών της επίδικης μονάδας στην αρχική θέση, στις οποίες ερείδεται η μετεγκατάσταση, σε συνδυασμό με την ως άνω διάταξη του Ειδικού Πλαισίου, όπως αβασίμως υποστηρίζεται από τη Διοίκηση (η οποία παρ’όλα αυτά ήδη προωθεί την περαιτέρω μεταγκατάσταση της επίδικης μονάδας εντός της ίδιας ΠΑΥ). Ως εκ τούτου, και από την άποψη αυτή δεν αιτιολογείται νομίμως η προσβαλλόμενη πράξη, όπως βασίμως προβάλλεται.

11. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση και ν’ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη, παρέλκει δε ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.